

ಬೀಸಿಲು
ಚೆಳದಿಂಗಳು

ಡಾ. ಶಿವಮೂರಿ ಪಿಠಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಜಿ
swamiji@taralabalu.org

ಮೌಲ್ಯಗಳ ಕುಸಿತ: ನಿಜವೇ?

ಕಳಿದ ವಾರ ಜೈಪ್ರಾರದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವಾಪಾಸು ಬರುವಾಗ ಮುಂಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಶೇರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಬೇಲೆ ಸೂಚ್ಯೆಕದ ಏಳು ಬೀಳುಗಳು ಮುಂಬಿಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿಗಳ ರಕ್ತದೊತ್ತಡವನ್ನು ಏರುಪೇರಾಗಿಸಿದ್ದಾರು. ಕೇಂದ್ರ ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವ ಪ್ರಾಂತ ಮುಖಿಚಿಕ್ಕ ಪಾಲಿಕ್ ಮೆಂಟ್ಸನ್‌ಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿಲ್ಲದ ಬಚೆಟ್‌ಪಿಚಾರವೇ ಎಲ್ಲರೂ ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ‘ಪ್ರಾಂತ’ ಮಂತ್ರವಾಗಿತ್ತು! ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಿನ ಬೇಲೆ ಒಂದೇ ತೆರನಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಹಕ ವಸ್ತುಗಳ ಬೇಡಕ್ (demand) ಮತ್ತು ಪೂರ್ಕಿಗೆ (supply) ಅನುಗ್ರಾವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಬೇಲೆಯಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈರುಳಿ, ಬೇಲೆ ಏರಿಕೆಯಿಂದ ಜನರು ತತ್ತ್ವರಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮುಖಿಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ‘ಈರುಳಿ, ಸೇಬಿಗಿಂತ ತುಟ್ಟಿ’ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿಯ ತಲೆಬರೆ! ಮಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈರುಳಿ, ಉತ್ಸಾಹನೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದ್ದ ಅರಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಈರುಳಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗಾರೆಗೆ ಮಾಡಿದ ವೆಷ್ಟ್ವ್ಯಾರ್ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ರೈತರು ಪ್ರೇರನ್ನು ಕೀಳದೆ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಸಂಗಳೂ ಉಂಟು. ಅಥವಾ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ರೈತರು ಸರಿಯಾದ ಬೇಲೆ ಸಿಗದೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಾಡಿ ಬಂದದ್ದೂ ಉಂಟು. ಈರುಳಿ ಬೇಲೆ ಏರಿದರೆ ರೈತರು ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸ, ನಗರನಿರ್ವಾಸಿಗಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು. ಬೇಲೆ ಇಳಿದರೆ ನಗರನಿರ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಶಿಫ್ಸು, ರೈತರು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು. ಈರುಳಿ ದರ ಏರಲಿ, ಇಳಿಯಲ್ಲಿ, ಆಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗೃಹಿಣಿಯರಿಗೆ ನಿತ್ಯಪೂರ್ ಕಣ್ಣೀರು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ! ‘ನಾವು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದೇ ಇವ್ವು’ ಎಂದು ಅವರ ಗೊಣಾಗಾಟ. ಅವರ ನಿತ್ಯಜೀವನದ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಗೋಳನ್ನು ಕೇಳುವವರಾರು? ಅವರದು ಬಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯರೋದನ.

ಮೌಲ್ಯ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಏರಪು ಅಥವಾಗಳಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಥವಾದಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯ ಎಂದರೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೀದಿಸುವ ವಸ್ತುವಿನ ಬೇಲೆ. ವಿಶೇಷ ಅಥವಾದಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯ ಎಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಆದಶ್ರಯ ನಡವಳಿಕೆ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಯಗೊಳಿಸುವ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಬೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ, ಜೀವನಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಲೆ ಕಟ್ಟಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಅಮಾಲಪೆನಿಸಿದೂ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಕುಸಿತ ಎಂಬ ಮಾತ್ರ ಆಗಿಗೆ ಕೇಳಬರುತ್ತದೆ. ಏನಿದು ‘ಮೌಲ್ಯಗಳ ಕುಸಿತ’? ಜೀವನಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಬೇಲೆ ಕಟ್ಟಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಕುಸಿತ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಾಗಲೇ, ಅಳಿಯುವುದಾಗಲೇ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಯಗೊಳಿಸುವ ವಸ್ತುವಿನಂತೆ ಸತ್ಯ, ನೀತಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮೊದಲಾದ ಜೀವನಮೌಲ್ಯಗಳ ವಿಕ್ರಯಗೊಳಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ, ಅವು ವಿಕ್ರಯಗೊಳಿಸುವ ವಸ್ತುವಾದಾಗ ಭೂಷಣಿಕಾರ ಹೆಡೆಯಿತ್ತಿ ‘ಮೌಲ್ಯಗಳ ಕುಸಿತ’ ಎಂಬ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಈರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಅಥವಾ ವಕ್ತ್ವಿಯ ಸ್ವೀಕರಿತೆಯ ಅಥವಾಪತನ, ಜೀವನಮೌಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ತೋರುವ ಅನಾದರಣೆ. ಇದರಿಂದ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಕ್ತ್ವಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ ಹೊರತು ಜೀವನಮೌಲ್ಯಗಳೇ ತಮ್ಮ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಬೇಲೆ ಸದಾ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ವಸ್ತುಗಳ ಪೂರ್ಕಿಗೆ ಆಗದೇ ಇದ್ದಾಗ ಅವುಗಳ ಬೇಲೆಯಲ್ಲಿ ಏರಿಕೆಯುಂಟಾದಂತೆ ಆದಶವಷ್ಟಿಗಳ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಜೀವನಮೌಲ್ಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಗೌರವಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುತ್ತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜ ಜೀವನಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಕ್ತ್ವಿಗಳನ್ನು ಅರಸುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇ ಇಳಿಯಿಬಿವಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗಿದೆಯೆಂದರೂ ಅವರ ಮೇಲಿನ ಗೌರವ ಭಾವನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಭಾರತೀಯರ ಕಾಲಮಾನದ ಲೆಕ್ಕಾಖಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಕೃತ, ಶ್ರೇತಾ, ದ್ವಾಪರ, ಕಲಿ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳಿವೆ. ಒಂದೊಂದೇ ಯುಗನನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಜೀವನಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾಗಿ ಬದುಕುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಭಾರತೀಯರ ನಂಬಿಗೆ. ಈಗ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಹರಿಷ್ಯಂದ್ರನಂತೆ ಸ್ಥಾನ ಕಾಯುಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸುಳು, ಹೇಳಿದಿದ್ದರೆ ಈ ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಬರುತ್ತಿವೆ. ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಂಪಜ ಎಂಬ ಘೋರಣೆಯೂ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ‘ಪಸೆಂಟೇಚ್ ಯುಗ’ ಎಂಬ ಬಿದನೆಯಿಂದ ಯುಗ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಮೌಲ್ಯಾಧಾರಿತ ರಾಜಕಾರಣ ಒಂದು ವಿಡಂಬನೆಯಾಗಿದೆ. ಭೂಷಣಿಕಾರ ನಿರ್ಮಾಳನದ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಬಂದರೂ ಇಂದಿನ ರೇಣಿಗೆಂದು ‘ಬಿಕರಿ’ಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕೀಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೆರಳಿಣಿಕೆಯವ್ಯಾಪ್ತಿ ವಿರಳವಾಗಿದೆ. ‘ರಕ್ತ ಮಾಂಸಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಇಂಥ ವಕ್ತ್ವಿಯೊಬ್ಬ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರು ನಂಬಿಲಾರದು’ ಎಂದು ಗಾಂಧಿಜೀಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬಣ್ಣಸ್ವಿನ್ ಹೇಳಿದ್ದು ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಅದರೆ ಮೌಲ್ಯಗಳಂತೆ ಬದುಕುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗಿದ್ದರೂ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಎಂದಿಂದಿಗೂ ಬೇಲೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕುಡಾಕನಾದವನಿಗೆ ತಾನು ಕಡಿಮೆಯವುದು ಸರಿಯಲ್ಪವೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಆದು ಅವನ ದೊಬಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ತನ್ನಂತೆ ಕಡಿದು ಕಟ್ಟು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಬಾರದೆಯ ಆತನೂ ಬಂಯಸುತ್ತಾನೆ.

ಚೈವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಕೇವಲ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಮಹಾತ್ಮೀಗೆ ಮೀನಲು, ಅವು ಸಂಸಾರಸ್ಥರಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಆದಶಣಗಳು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಇದು ತಪ್ಪಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಈಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಇತಿಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆದಶಣ ನಡವಾಳಕೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆಗಳನ್ನಿಡಲು ಬರುತ್ತದೆ. ‘ಕೂರ್ಚು ಪಾನಾ ಹೋ ತೋ ಕೂರ್ಚು ಶೋನಾ ಪಡತಾ ಹೈ’ ಎಂಬ ಹಿಂದಿ ಗಾದೆ ಮಾತನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಒಂದನ್ನೂ ಗಳಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದರ ಆಧಾರ. ಯಾವುದನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕು, ಯಾವುದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ವಿವೇಚನೆ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಚೈವನದಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ವ್ಯಯಕ್ಕಿಂತ ಸುಖಿವನ್ನು (comforts) ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಆತ ನೆಮ್ಮೆದಿಯಿಂದ (peace) ಬದುಕಬಲ್ಲ. ಸಂಪತ್ತೆ ಸುಖಿವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆಯೆಂಬುದು ಸುಳ್ಳ. ಹಣಾವಿದ್ದರೆ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಹೋರತು ನಿದ್ದೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿರಬಹುದು.

ನಿನ್ನೆ ತಾನೇ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಮುಗಿದಿದೆ. ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಜಾಗರಣ ಮಾಡಲು ಜನರು ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವರಾತ್ರಿಯಂದು ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಲು ಮೂರೋ ನಾಲ್ಕೊಂದ್ದು ಸಿನೆಮಾ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ‘ಸಿನಿಮಾರಾತ್ರಿ’ಯಾಗಬಹುದೇ ಹೋರತು ಶಿವರಾತ್ರಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತೂಕಡಿಸಬಾರದೆಂದು ದೂರದಶನದ ಕಾಯಣಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಏಕ್ಕಿನಿಡರೆ ಅಂತರಂಗದ ದಶನಮಾನವುದಿಲ್ಲ. ಹೋರಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಲು ಈ ತೆರ್ನಾದ ಕಸರತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಮಲಗುವುದು ಒಳೆಯದು! ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದುದು ಹೋರಗಲ್ಲ, ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ. ಅಂತಹ ಒಳ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಬದುಕುವುದೇ ಚೈವನದ ಗುರಿ. ಆ ಒಳ ಎಚ್ಚರ ಒಂದು ದಿನ ಇದ್ದರೆ ಸಾಲದು; ಅದು ಅನುದಿನವೂ, ಅನುಕ್ಷಣವೂ ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಕೃಪಿಟಿದು ನಡೆಸುವ ಗೆಳೆಯನಾಗಬೇಕು, ಬಾಳ ಹಾದಿಗೆ ಬೆಳಕೀವ ಕೈದೀವಿಗೆಯಾಗಬೇಕು.

ಶರಣ ನಿದ್ದೆಗ್ಗೆ ಜಪಕಾಣಿರೋ!
ಶರಣನೆಂದ್ದು ಕುಳಿತರೆ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಕಾಣಿರೋ! - (ಉಸವಣ್ಣವರು)

3.3.2011

ಶ್ರೀ ಶರಾಂಭಾಳು ಜಗದುರು
ಡಾ॥ ಶವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಶಾಮಿಗಳವರು
ಸಿರಿಗೆ

